

selveje at give universiteterne større frihedsgrad, også på det økonomiske område.

Jeg mener altså, fuldstændig som den socialdemokratiske ordfører har været inde på, at den nye ledelsesmodel er formet ud fra et ønske om at styrke universiteternes ledelsesmodel, men baseret på en tilgang af tillid. Vi skal altså have bedre muligheder for at møde de udfordringer, vi ser i horisonten, ikke mindst i kraft af den tiltagende internationale konkurrence. Universiteterne skal have mulighed for at møde en sådan konkurrence offensivt, og det mener vi vil ske med de forandringer, vi lægger op til her.

Derfor vil jeg ikke være med på den vogn, hvor man siger, at reformen er etableret, fordi universiteterne ikke gør det godt nok i dag. Næh, reformen er blevet til i den ånd, at vi siger, at det kan gøres bedre, og at universiteterne skal have bedre og mere effektive redskaber at gøre det med, og Det Konservative Folkeparti er faktisk meget tilfreds med det forslag, der ligger på bordet.

Henset til den debat, vi har haft forud, vil jeg godt give et klart tilsagn her: Skulle det på nogen mulig måde blive påvist, at dette lovkompleks vil føre til, at der ikke længere er forskningsfrihed på de danske universiteter, vil Det Konservative Folkeparti stå forrest i køen, når det drejer sig om at etablere de nødvendige lovgivningsmæssige forandringer. Så stærkt kan det siges, for så stærkt mener vi det.

Det er fair nok at diskutere et lovforslags formuleringer eller lignende. Men intentionen skal man ikke tvivle på, og vi er altså af den grundlæggende opfattelse, at dette lovforslag ikke fører til en indskrænkning af forskningsfriheden. Tværtimod får vi præciseret, at det er en forpligtelse for universiteterne at gennemføre forskning, og at det skal ske på et bredt grundlag.

Kl. 12.05

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg hæftede mig lidt ved, at den konservative ordfører fremhævede, at det her var sandelig ikke noget nyt, det var en naturlig del af en lang udvikling osv. Hvordan stemmer det overens med, at ministeren på den anden side har fremlagt forslaget som den største omvæltning på universiteterne siden grundlæggelsen af Københavns Universitet, som mig bekendt i hvert fald ikke blev grundlagt i går? Det er det første spørgsmål.

Det næste spørgsmål er – og det har jeg ikke kunnet få svar på, hverken fra den Socialdemokratiets eller Venstres ordfører – hvad er egentlig motivationen til, at man skal gøre det her? Hvad er det for nogle ting, som fungerer dårligt i dag?

Jeg siger ikke, at der ikke er ting, der fungerer dårligt, men jeg mener, at et minimum af anstændighed må være at sige: Det er de og de ting, der fungerer dårligt, og derfor laver vi en reform, der gør tingene bedre. Men man er ikke kommet med svar på, hvad det er for nogle ting, der fungerer dårligt, og man er slet ikke kommet med argumenter for, at den nærværende reform gør tingene bedre.

Så vil jeg til sidst også spørge, hvordan man forventer, at en sådan reform skal kunne blive til virkelighed. Hvordan skal de nye ledere kunne lede med legitimitet, når mindst en fjerdedel af universitetsforskerne har skrevet under på en modstand mod reformen? Hvordan forestiller man sig, det skal fungere?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu skal jeg ikke bebrejde hr. Morten Homann, hvis han ikke har fanget mit budskab. Det kan jo være, jeg har formuleret mig lidt svagt og lidt uklart, og derfor vil jeg prøve på en anden måde.

Jeg mener, at denne reform bærer de danske universiteter frem til en situation, hvor de bedre er i stand til at møde den internationale konkurrence og de udfordringer, vi står over for, og hvorfor nu det? Som jeg prøvede at udtrykke det i mit ordførerindlæg: Fordi vi styrker ledelsesstrukturen. Vi giver en meget præcis ansvarsplacering på de enkelte led fra rektor- til institutlederniveau, og vi gør det med et ansættelsesprincip. Det er essensen i den ledelsesreform, der ligger i den samlede universitetsreform. Ideen er altså, at man skal kunne se meget tydeligt, hvem der har ansvaret, og hvor langt det rækker. Det er det ene.

Det andet er: Med hensyn til legitimiteten er det meget afgørende, at der er faglig legitimitet blandt de ledere, som bliver ansat, og det har vi også lagt op til i lovforslaget.

Med hensyn til den underskriftindsamling, der har været, virker det selvfølgelig voldsomt, når man i en avis læser, at nu er der 200 personer, som er lidt bekymrede. Men der er altså adskillige tusinde forskere, og jeg er sikker på, at når de 200 får kigget lidt nærmere på det virkeli-